

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: OT/15/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1119010112
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Kačáni
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2019:1119010112.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I sudcom Mgr. Michalom Kačánim, v trestnej veci obžalovaného E. E., pre prečin krádeže v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1, § 212 odsek 2 písmeno f/, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 21.03.2019 v Bratislave, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

E. E. O. B. U. I. A. L. B. P. Ý., narodený XX.XX.XXXX R. T., trvale bytom A., H., prechodné bytom / adresa na doručovanie/: ubytovňa C., O. B., T.O.J.,

s a u z n á v a v i n n ý m, ž e

dňa 17.02.2019 v čase okolo 10.45 hod. prišiel do predajne Billa, ktorá sa nachádza v Bratislave na Mostovej č. 2 a z predajnej plochy zobral 11ks kávy Jacobs v celkovej hodnote 106,59,-Eur a potom sa pokúsil vyjsť von z predajne cez vchod mimo pokladničnej zóny bez zaplatenia, avšak pred východom z predajne bol zadržaný pracovníkom SBS, čím sa týmto konaním pokúsil spoločnosti Billa s.r.o., so sídlom Bajkalská 19/A, Bratislava, spôsobiť celkovú škodu vo výške 106,59 Eur, pričom bolo zistené, že obvinený sa dňa 16.02.2019 v čase o 11.10 hod. v predajni Billa na Račianskej ulici v Bratislave, krádežou tovaru dopustil priestupku proti majetku podľa § 50 odsek 1 zákona číslo 372/1990 Zb. o priestupkoch, za čo mu bola dňa 16.02.2019 príslušníkom Pohotovostnej motorizovanej jednotky krajského riaditeľstva Policajného zboru Bratislava uložená sankcia, a to bloková pokuta vo výške 30 Eur, blokom na pokutu nezaplatenú na mieste číslo 11176162, ktorá nadobudla právoplatnosť dňa 16.02.2019 a obvinený bol dňa 16.02.2018 odsúdený Okresným súdom Bratislava II, pod spisovou značkou OT/53/2018, za prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona, pričom trestný rozkaz OT/53/2018 nadobudol právoplatnosť dňa 16.02.2018,

t e d a

- sa pokúsil prisvojiť si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý a hoci za bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený

č í m s p á c h a l

- prečin krádeže v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona k § 212 odsek 2 písmeno f/, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

Podľa § 212 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 4, § 37 písmeno m/ Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 16 (šesťnásť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona sa obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trest so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Na Okresný súd Bratislava I bola dňa 18.02.2019 v rámci tzv. „super rýchleho konania“ doručená obžaloba prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava I z toho istého dňa, č. k. 1 Pv 68/19/1101-4 na obvineného E. E., pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin krádeže v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1, § 212 odsek 2 písmeno f/, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe uvedenom v predmetnej obžalobe.

Súd na podklade podanej obžaloby (po vydaní trestného rozkazu a následne podanom odpore voči nemu zo strany obvineného) nariadil vo veci hlavné pojednávanie, na ktorom po tom, čo obžalovaný E. E. urobil vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku, t. j. že je nevinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného E. E., prečítaním zápisnice o výsluchu svedka - zástupcu poškodenej spoločnosti W. P. z prípravného konania postupom podľa § 263 odsek 2 Trestného poriadku, prečítaním zápisnice o výsluchu svedka Norberta Polakoviča z prípravného konania postupom podľa § 263 odsek 2 Trestného poriadku, prečítaním listinných dôkazov podľa § 269 Trestného poriadku, a to zápisnice o vydaní veci, opisu kamerového záznamu, záznamu o zásahu, pokladničného dokladu poškodenej spoločnosti Billa s.r.o., úradného záznamu (v prípustnej časti - záznam o subjektívnych zdravotných problémoch), výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, bloku ev. č.: 11176162, pokladničného dokladu spoločnosti Billa s.r.o., odpisu registra trestov obžalovaného, trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II sp. zn. OT/53/2018 zo dňa 16.02.2018, ako aj prehratím obrazového záznamu z kamery spoločnosti Billa na technickom zariadení súdu postupom podľa § 270 odsek 2 Trestného poriadku.

Všetky vykonané dôkazy súd hodnotil jednotlivo i v ich súhrne podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu tak, ako to predpokladá § 2 odsek 12 Trestného poriadku, pričom vychádzajúc z trestnoprávne relevantných zásad dôkazného konania, dospel k záveru, že skutok, ktorý je v predmetnej trestnej veci obžalovaným kladený za vinu, sa stal, naplnia všetky zákonné znaky trestného činu pomenovaného vo výrokovvej časti tohto rozsudku a že tento skutok spáchal práve obžalovaný E.Z.J. E..

K výroku o vine

Obžalovaný E. E. sa v rámci svojej obhajoby bránil tým, že je epileptický pacient po dobu asi 4 rokov a pred skutkom bol dva mesiace hospitalizovaný. V čase skutku, resp. pred jeho spáchaním si mal vybrať lieky, ktoré si ale nevybral, pričom keď neužije „epileptické“ lieky, býva dezorientovaný. On nechcel kradnúť, pričom tovar, ktorý si prezeral, neskrýval a tento chcel následne vrátiť, avšak ešte v predajni ho zadržali zamestnanci SBS. Následne sa bránil tým, že po tom, čo vošiel do predajne a si prezeral tovar (kávu), tento si následne vložil do tašky, avšak potom si uvedomil, že nemá peniaze a tovar išiel vrátiť. Nevedel sa ale vyjadriť, koľko kávy mal vziať. Tieto kávy vložil do tašky, avšak následne sa otočil a išiel ich vyložiť. Stále sa nachádzal pri pulte, kde ich vzal, urobil možno tri-štyri kroky. Poukázal taktiež na to, že ešte v ten deň išiel na pohotovosť pre epileptické lieky.

Prostredníctvom obhajcu sa obžalovaný okrem svojho psychického stavu bránil aj tým, že v prípravnom konaní bolo porušené jeho právo na obhajobu v súvislosti s preštudovaním vyšetrovacieho spisu,

nakoľko obvinený sa môže právne a účinne vzdať práva na preštudovanie vyšetrovacieho spisu len vtedy, ak mu bolo oznámené miesto a čas vykonania tohto úkonu a až po skončení vyšetrovania.

Napriek popieraní viny zo strany obžalovaného súd konštatuje, že výsledky vyplývajúce z procesu dokazovania jednoznačným spôsobom a bez najmenších rozumných pochybností vylučujú akýkoľvek iný záver, než je ten, ktorý svedčí o vine obžalovaného za spáchaný skutok. V tomto smere súd uvádza, že orgány činné v trestnom konaní získali a zabezpečili rozhodujúce dôkazy zákonným spôsobom a v rozsahu nevyhnutnom pre náležité zistenie a objasnenie skutkového stavu, ktorých vykonanie na hlavnom pojednávaní preukázalo ich vzájomnú obsahovú zhodu, resp. obsahovú nadväznosť a vzájomné dopĺňanie sa. Po ich vyhodnotení bolo možné vylúčiť akékoľvek pochybnosti o vine obžalovaného za spáchaný skutok. V danej trestnej veci boli teda produkované také usvedčujúce dôkazy, ktoré súhrnne umožňujú jediný logický a bez akýchkoľvek rozumných pochybností odôvodnený záver o vine obžalovaného.

Pokiaľ ide o dokázané skutočnosti, súd poukazuje predovšetkým na výpovede svedkyne - zástupkyne poškodenej spoločnosti Billa s.r.o. W. P. a svedka F. H. (prečítané na hlavnom pojednávaní postupom podľa § 263 odsek 2 Trestného poriadku - prokurátor navrhol v obžalobe čítať výpovede menovaných svedkov a obžalovaný /a ani jeho obhajca/ po doručení výzvy podľa § 240 odsek 3 Trestného poriadku týchto svedkov nenavrhol vypočuť osobne), ktoré v súhrne v spojení s listinnými dôkazmi a obrazovým záznamom zachytávajúci miesto činu obhajobu obžalovaného jednoznačne vyvracajú.

Svedok F. H. vo svojej výpovedi výslovne uviedol, že v inkriminovaný čas si ako pracovník SBS všimol obvineného, ako si do igelitky ukladá kávu, pričom následne nepokračoval smerom k predajni, ale naspäť smerom ako sa vstupuje do predajne, pričom ho zadržal predtým, ako opustil predajňu, nakoľko po opustení predajni by mohol ujsť. Obvinený chcel odcudziť 11 ks kávy v celkovej hodnote 106,59 Eur.

Skutočnosti uvedené menovaným svedkom potvrdzuje nielen výpoveď svedkyne - zástupkyne poškodenej spoločnosti W. P. (ohľadne odcudzenia 11 ks kávy Jacobs v celkovej hodnote 106,59-Eur, následného pokusu obvineného prejsť mimo pokladničnej zóny a jeho zastaveniu pracovníkom SBS), ale aj obrazový záznam z kamery zachytávajúcej miesto činu v predajni, z ktorého je jednoznačne zrejmé, že obžalovaný sa v nijakom smere nesnažil vrátiť predmetný tovar, ktorý si predtým z pultu vložil do tašky a nezostal v blízkosti tohto pultu, ako sa to snažil prezentovať v rámci svojej obhajoby, ale s týmto tovarom prešiel až k miestu, kde by mohol predajňu opustiť a kde sa nenachádzala pokladničná zóna, pričom ešte predtým, ako sa mu to podarilo, bol zastavený svedkom Norbertom Polakovičom.

Uvedenému napokon nasvedčuje aj samotný opis kamerového záznamu a záznam o zásahu. Zmienené dôkazy teda jednoznačným spôsobom obhajobné tvrdenia obžalovaného vyvracajú. Hodnota tovaru, ktorý sa obžalovaný pokúsil odcudziť je dokladovaná pokladničným dokladom na č. I. 24.

Pokiaľ ide o psychický stav obžalovaného, ktorý sa v čase spáchania skutku mal údajne odvíjať od toho, že je epileptickým pacientom, súd poznamenáva, že z obrazového záznamu nevyplýva absolútne žiadna taká skutočnosť, z ktorej by bolo možné čo i len v minimálnej miere usudzovať na to, že by nejaké ochorenie malo mať vplyv na konanie obžalovaného a už vôbec nie taká skutočnosť, že by sa obžalovaný nachádzal v stave nejakej paniky. Ani zo záznamu príslušníkov PZ nevyplýva, že by obžalovaný uvádzal alebo sa sťažoval na nejaké subjektívne zdravotné problémy. Skutočnosť, že obžalovaný sa iba účelovo snaží vyvinúť z trestnej činnosti je zrejmá tiež so zreteľom na to, že deň pred spáchaním skutku sa odcudzením tovaru v predajni Billa dopustil priestupku proti majetku podľa § 50 odsek 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

Čo sa týka tvrdenia obžalovaného, že sa v čase zadržania stále nachádzal v predajni, súd uvádza, že toto tvrdenie má právny význam iba vo vzťahu k posúdeniu vývojového štádia trestného činu a vzhľadom na to, že právne je skutok kvalifikovaný ako pokus trestného činu v zmysle § 14 odsek 1 Trestného zákona, je uvedená obhajoba obžalovaného bezpredmetná. Z obrazového záznamu v spojení s výpoveďami svedkov je totiž jednoznačne zrejmé, že obžalovaný sa s tovarom po predajni nepohyboval v úmysle ho zaplatiť alebo vrátiť, ale jeho úmysel nepochybne smeroval k odcudzeniu vecí, ktoré si vložil do tašky. Predmetný obrazový záznam totiž preukazuje, že obžalovaný bol zadržaný pracovníkom SBS tesne pred tým, ako chcel opustiť miesto predajne, a nie to, že sa s tovarom mienil vrátiť na miesto, odkiaľ ho vzal. Z tohto hľadiska je obhajoba obžalovaného vyvrátená nad akúkoľvek pochybnosť.

Vo vzťahu k zavineniu súd iba dopŕňa, že u obžalovaného bolo preukázané úmyselné zavinenie, a to vo forme priameho úmyslu (§ 15 písmeno a/ Trestného zákona), čo dokumentuje preukázaný spôsob spáchania činu a ostatné preukázané objektívne skutočnosti, ktoré akýkoľvek iný záver, t. j. o inej forme zavinenia, vylučujú.

S poukazom na vykonané dokazovanie je nepochybné, že úmysel obžalovaného bezprostredne smeroval k prisvojeniu si cudzej veci tým, že sa jej zmocní, pričom s ohľadom na predchádzajúci postih za priestupok (blok na pokutu nezaplatenú na mieste č. 11176162) a predchádzajúce odsúdenie pre rovnaký trestný čin (trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava II sp. zn. OT/53/2018 zo dňa 16.02.2018), boli všetky zákonné (formálne) znaky pokusu prečinu krádeže podľa § 14 odsek 1, § 212 odsek 2 písmeno f/, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona naplnené.

Súd skúmal aj materiálnu stránku - materiálny znak prečinu uplatňovaný ako materiálny korektív k formálnym znakom, a to z hľadiska posúdenia všetkých skutočností spadajúcich pod kritéria upravené v § 10 odsek 2 Trestného zákona. Pritom vychádzal z požiadavky, že skutočnosti predpokladané v § 10 odsek 2 Trestného zákona je potrebné hodnotiť vo svojom súhrne bez toho, aby sa niektoré pripisoval väčší či menší význam (jednej na úkor druhej). Na tomto základe dospel súd k záveru, že konkrétna závažnosť stíhaného prečinu dosahuje Trestným zákonom vyžadovaný stupeň pre vyvodzovanie trestnoprávnej zodpovednosti, t. j. stupeň vyšší než nepatrný. V danom prípade záver o vyššom než nepatrnom stupni závažnosti je odôvodnený spôsobom vykonania činu, kedy si obžalovaný vložil do tašky až 11 ks kávy zn. Jacobs, následku, ku ktorému čin smeroval, kedy v prípade dokonania činu by bola spôsobená celková škoda v sume 106,59 Eur, ako aj okolností, za ktorých bol čin spáchaný vyplývajúcich z popisu skutku s tým, že sa obvinený činu dopustil na mieste, kde jeho počín mohol vnímať vyšší počet ľudí. V neposlednom rade je Trestným zákonom požadovaný stupeň závažnosti činu u obžalovaného určovaný aj formou a mierou zavinenia a zjavne zisťnou pohnútkou.

Sumarizujúc všetky vyššie uvedené preukázané skutočnosti, majúce základ vo vykonaných dôkazoch a v ich vyhodnotení, považuje súd vinu obžalovaného za preukázanú bez akýchkoľvek rozumných pochybností.

Vo vzťahu k porušeniu práva na obhajobu v súvislosti s namietaným neúčinným vzdaním sa práva obvineného na preštudovanie vyšetrovacieho spisu je potrebné uviesť, že so zreteľom na obsah zápisnice o výsluchu obvineného a obsah celého spisu by bolo možné čisto v hypotetickej rovine posudzovať iba otázku času, kedy bol obvinený o možnosti preštudovania spisu upovedomený. Obvinený bol totiž o mieste a čase výsluchu svedkov, ako aj o mieste a čase preštudovania vyšetrovacieho spisu riadne upovedomený, o čom svedčí upovedomenie na č. l. 39 a pripojená doručka s podpisom obvineného. Vzhľadom na skutočnosť, že v danej veci sa viedlo tzv. super rýchle konanie s presne stanovenými lehotami, dokedy je potrebné prípravné konanie ukončiť s návrhom na konečné opatrenie, má súd za to, že ak bol obvinený o vykonávaní jednotlivých úkonov vrátane preštudovania spisového materiálu upovedomený už dňa 17.02.2019 (je zrejmé, že už pri svojom výsluchu, čo vyplýva z obsahu zápisnice a dátumu na doručke) s tým, že mu bol oznámený čas a miesto tohto úkonu, pričom obvinený sa pri svojom výsluchu výslovne vyjadril, že sa týchto úkonov nechce zúčastniť, nebolo v nijakom relevantnom smere jeho právo na obhajobu porušené a už vôbec nie v rovine dovolacieho dôvodu podľa § 371 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku (porušenie právo na obhajobu zásadným spôsobom). Obvinený mal pritom možnosť kedykoľvek počas konania (či už v rámci prípravného konania alebo v štádiu konania pred súdom po podaní obžaloby do spisu nahliadnuť a oboznámiť sa s jeho obsahom, na základe čoho súd nepovažuje ani akékoľvek úvahy o možnom porušení práva na spravodlivý proces za opodstatnené.

K výroku o treste

V súvislosti s výrokom o treste súd poznamenáva, že pri ukladaní trestu vychádzal z účelu trestu vyjadreného v § 34 odsek 1 Trestného zákona, v zmysle ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest

zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou, pričom súčasne prihladal aj na ostatné Trestným zákonom upravené zásady pre ukladanie trestov.

Z tohto hľadiska súd mohol uložiť trest odňatia slobody vo výmere ustanovenej Trestným zákonom (§ 34 odsek 2 Trestného zákona). Ďalej bol súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery povinný prihliadať najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy (§ 34 odsek 4 Trestného zákona) a pri pokuse trestného činu aj na to, do akej miery sa konanie páchatel'a priblížilo k dokonaniu trestného činu, ako aj na okolnosti a na dôvody, pre ktoré k dokonaniu trestného činu nedošlo (§ 34 odsek 5 písmeno c/ Trestného zákona).

Pre účely výroku o treste bol súd okrem ostatných kritérií upravených v § 34 odsek 4 Trestného zákona povinný posúdiť aj existenciu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a vzájomný pomer medzi nimi. Z tohto hľadiska súd uvádza, že u obžalovaného E. E.O.B. nezistil žiadnu z poľahčujúcich okolností upravených v § 36 Trestného zákona, pričom u neho zistil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona spočívajúcu v predchádzajúcom odsúdení za trestný čin. Na tomto základe sa u obžalovaného zvýšila dolná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu (§ 38 odsek 4 Trestného zákona), a to spôsobom výpočtu upraveným v § 38 odsek 8 Trestného zákona. Upravená trestná sadzba (pôvodne 6 až 3 roky v zmysle § 212 odsek 3 Trestného zákona) tak u obžalovaného predstavuje rozpätie 1 rok a 4 mesiace až 3 roky.

Pokiaľ ide o konkrétnu výmeru trestu súd vychádzal z už popísaného spôsobu spáchania trestného činu a z následku, ku ktorému čin smeroval v podobe hroziacej škody. Významným tu je tiež zavinenie (priamy úmysel) a zištná pohnútko, ako aj vývojové štádium trestného činu.

Čo sa týka osoby obžalovaného E. E. a možností jeho nápravy, súd poukazuje na to, že menovaný obžalovaný bol doposiaľ 19 krát súdne trestaný, predovšetkým za majetkovú trestnú činnosť. Naposledy bol odsúdený zmieným trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 16.02.2018 sp. zn. OT/53/2018 na trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý obžalovaný vykonal dňa 14.10.2018. Vzhľadom na doterajší život obžalovaného a jeho kriminálnu minulosť (preukázaná aj s ohľadom na záznamy v jeho registri priestupkov), skutočnosť, že naposledy vykonávaný trest odňatia vo výmere 8 mesiacov nevedol k náprave obžalovaného, považuje súd uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov (na zvýšenej dolnej hranici trestnej sadzby) za dostatočný a adekvátny, zodpovedajúci povahe a závažnosti trestného činu, pre ktorý je obžalovaný aktuálne trestne stíhaný v tejto trestnej veci, prihliadajúc pritom aj na vývojové štádium trestného činu (pokus), kedy k reálnemu spôsobeniu následku nedošlo. Akýkoľvek iný druh trestu, alebo trest odňatia slobody v nižšej výmere by podľa názoru súdu nevedol k dosiahnutiu účelu trestu. Vychádzajúc z osoby obžalovaného je pritom zrejmé, že v danom prípade neboli splnené ani podmienky pre podmienený odklad výkonu trestu odňatia slobody v zmysle § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona. U obžalovaného s prihliadnutím na jeho doterajší život nemožno dôvodne očakávať, že by na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a nebol výkon trestu odňatia slobody nevyhnutný. Tu je namieste zdôrazniť, že uložený trest si vyžaduje už aj dôsledná ochrana spoločnosti pred páchaním trestných činov zo strany obžalovaného a požiadavka na dôsledné naplnenie aj represívnej funkcie trestu, vychádzajúc pritom zo zásady jednoty represie a prevencie (tak generálnej ako aj individuálnej).

Pre výkon trestu odňatia slobody súd obžalovaného E. E. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia v súlade s § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona, nakoľko tento bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody

S prihliadnutím na všetky uvedené skutočnosti a právne úvahy súdu, bolo rozhodnuté tak, ako je to uvedené v enunciate tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže obžalovaný a prokurátor podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresný súd Bratislava I. V rovnakej lehote s obžalovaným môžu podať odvolanie v jeho prospech aj

príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Poškodený môže podať odvolanie iba proti výroku rozsudku o náhrade škody. Odvolanie má odkladný účinok okrem prípadu, že rozsudok nadobudol právoplatnosť spôsobom predpokladaným v § 183 odsek 1 Trestného poriadku.